

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 506/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim wydany w dniu 4 kwietnia 2023 roku w sprawie o sygn. akt II K 771/22.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut pierwszy apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego J. Ł. dotyczył obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy i przy ocenie dowodów zeznań pokrzywdzonego w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>części, w której wskazywał on, iż w momencie zajścia czynu był pod wpływem alkoholu a jednocześnie leczy się psychiatrycznie i ma problemy z opanowaniem emocji i agresji, podczas gdy te okoliczności mogły mieć wpływ na zachowanie pokrzywdzonego i wiarygodność jego zeznań, w szczególności na etapie postępowania przygotowawczego.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut pierwszy zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. nie jest zasadny. Aby skutecznie podnosić zarzut naruszenia wynikającej z art. 7 kpk zasady swobodnej oceny dowodów należy wykazać, że ustalenia sądu meriti oraz ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie istotnego materiału dowodowego z punktu widzenia postawionego oskarżonemu zarzutu nie została</p>			

poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 kpk), a nadto nie była wynikiem rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk) oraz uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1pkt1 kpk) - zobacz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 r., OSNKW 1991 r., nr 7-9, poz. 41 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r., Prok i Pr. 1999 r., nr 2 poz.6). Sąd rejonowy dokonał oceny zeznań świadka K. C. złożonych na etapie postępowania przygotowawczego oraz na rozprawie przed sądem I instancji i uzasadnił dlaczego wiarygodne są zeznania ww.

świadka złożone
w postępowaniu
przygotowawczym.
Podnieść należy, iż
wnikliwa analiza
zebranego w sprawie
materiału
dowodowego
wskazuje, że
pokrzywdzony w
dalszym ciągu po
zaistniałym
zdarzeniu obawiał
się oskarżonych.
Zeznając na
rozprawie przed
sądem I instancji
nie tylko twierdził,
że żadnych rzeczy
nie miał w kurtce,
którą zabrał po
zaistniałym
zdarzeniu M. Ł., ale
przepraszał go za
zaistniałe zdarzenie,
próbując wykazać,
że to on swoim
zachowaniem
sprowokował
oskarżonych do
tak agresywnego
względem niego
zachowania. W tym
miejscu podnieść
należy, że
prawidłowo przy
ocenie zebranego
materiału
dowodowego sąd
meriti powołał się
na najbardziej
obiektywny dowód z
przebiegu
zaistniałego
zdarzenia, a
mianowicie
nagrania z
monitoringu
znajdujące się na
płyce DVD

dołączonej do akt sprawy, na którym jest zarejestrowany przebieg całego zdarzenia z udziałem oskarżonych i pokrzywdzonego oraz osób, z którymi był K. C., gdy jako pierwszy zaatakował" go oskarżony J. Ł..

Przebieg zarejestrowanego zdarzenia przesądza o prawidłowej ocenie zeznań pokrzywdzonego dokonanej przez sąd I instancji, która pozostaje pod ochroną art. 7 kpk. Jednocześnie z nagrania zarejestrowanego przez kamerę monitoringu z przebiegu zaistniałego zdarzenia wynika, że kurtka, którą miał na sobie pokrzywdzony została przypadkowo mu zdjęta podczas bicia go przez oskarżonych, gdy leżał na ziemi i był ciągnięty za kurtkę. Następnie K. C. wstał i zaczął uciekać, a za nim pobił J. Ł.. W tym czasie to M. Ł. podniósł leżącą na ziemi kurtkę pokrzywdzonego (bez porozumienia z bratem) i odszedł z nią. J. Ł. nie dogonił pokrzywdzonego i

wrócił się idąc w stronę brata, ale nie zatrzymał się przy nim, nie rozmawiał z nim i poszedł dalej. Wówczas M. Ł. stał sam i przeszukiwał zawartość kurtki K. C.. Nie budzi wątpliwości fakt, że dokonał kradzieży tej kurtki, gdyż wiedział, że należy do K. C., a pomimo to zabrał ją z miejsca zdarzenia, nie po to, aby oddać pokrzywdzonemu, ale po to aby przeszukać jej zawartość w celu kradzieży znajdujących się w niej wartościowych rzeczy. Niezależnie od okoliczności, że pokrzywdzony odzyskał karty bankomatowe i dowód osobisty nie zmienia to faktu, że oskarżony rzeczy te ukradł, gdyż nie odnaleziono ich w miejscu przeszukania kurtki przez M. Ł.. Oskarżony M. Ł. po sprawdzeniu zawartości kurtki zabrał ją z jej zawartością i w ten sposób dokonał kradzieży rzeczy, które w niej były. Dopiero po pewnym czasie w innym miejscu porzucił kurtkę pokrzywdzonego i

<p>musiał wyrzucić portfel z kartami bankomatowymi oraz dowodem osobistym K. C. skoro obca osoba rzeczy te znalazła.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu J. Ł. czynów wypełniających dyspozycje art. 119 § 1 kw oraz art. 278 § 1 kk i § 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek obrońcy oskarżonego jest w istocie wnioskiem o uniewinnienie oskarżonego J. Ł. od przypisanych mu czynów w punktach 1b i 1c zaskarżonego wyroku. Sąd okręgowy uniewinnił oskarżonego od popełnienia ww. czynów mając na względzie, iż sąd I instancji dokonał w tej części błędnej oceny zapisu z monitoringu, na którym został</p>		

zarejestrowany
przebieg
zaistniałego
zdarzenia. Na
nagraniu
dołączonym do akt
sprawy widać, że
kurtka, którą miał na
sobie pokrzywdzony
została
przypadkowo mu
zdjęta podczas bicia
go przez
oskarżonych, gdy
leżał i był ciągnięty
za kurtkę. Następnie
K. C. wstał i zaczął
uciekać, a za nim
pobiegł J. Ł.. W
tym czasie to M.
Ł. podniósł leżącą
na ziemi kurtkę
pokrzywdzonego
(bez porozumienia z
bratem) i odszedł z
nią. J. Ł. nie dogonił
pokrzywdzonego i
wrócił się idąc
w stronę brata,
ale nie zatrzymał
się przy nim, nie
rozmawiał z nim i
poszedł dalej. W tym
czasie M. Ł. stał
sam i przeszukiwał
zawartość kurtki K.
C.. Zdaniem sądu
okręgowego w tym
składzie oskarżony
J. Ł. nie obejmował
swoim zamiarem
kradzieży kurtki
pokrzywdzonego i
jej zawartości, stąd
należało go
uniewinnić od ww.
czynów.

3.2.	<p>Zarzut drugi (2) apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego J. Ł. dotyczył <u>obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k.</u> poprzez brak przypisania wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego J. Ł. w zakresie, w którym nie przyznał się do zabrania kurtki z portfelem pokrzywdzonego co mogło mieć wpływ na ustalenia w zakresie zamiaru oskarżonego w odniesieniu do przypisanych czynów z art. 119 § 1 k.w. oraz z art. 278 § 1 i § 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., w sytuacji gdy Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie motywów działania za wiarygodne.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut drugi apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. zasługuje na			

<p>uwzględnienie. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu J. Ł. czynów wypełniających dyspozycję art. 119 § 1 kw oraz art. 278 § 1 kk i § 5 kk w zb . z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek obrońcy oskarżonego jest w istocie wnioskiem o uniewinnienie oskarżonego J. Ł. od przypisanych mu czynów w punktach 1b i 1c zaskarżonego wyroku. Sąd okręgowy uniewinnił oskarżonego od popelnienia ww. czynów mając na względnienie, iż sąd I instancji dokonał w tej części błędnej oceny zapisu z monitoringu, na którym został zarejestrowany</p>		

przebieg
zaistniałego
zdarzenia. Na
nagraniu
dołączonym do akt
sprawy widać, że
kurtka, którą miał na
sobie pokrzywdzony
została
przypadkowo mu
zdejta podczas bicia
go przez
oskarżonych, gdy
leżał i był ciągnięty
za kurtkę. Następnie
K. C. wstał i zaczął
uciekać, a za nim
pobiegł J. Ł.. W
tym czasie to M.
Ł. podniósł leżącą
na ziemi kurtkę
pokrzywdzonego
(bez porozumienia z
bratem) i odszedł z
nią. J. Ł. nie dogonił
pokrzywdzonego i
wrócił się idąc
w stronę brata,
ale nie zatrzymał
się przy nim, nie
rozmawiał z nim i
poszedł dalej. W tym
czasie M. Ł. stał
sam i przeszukiwał
zawartość kurtki K.
C.. Zdaniem sądu
okręgowego w tym
składzie oskarżony
J. Ł. nie obejmował
swoim zamiarem
kradzieży kurtki
pokrzywdzonego i
jej zawartości, stąd
należało go
uniewinnić od ww.
czynów.

3.3.

Zarzut trzeci (3)
zawarty w apelacji

zasadny

	<p>obrońcy oskarżonego J. Ł. dotyczył <u>obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k.</u> poprzez odmowę przypisania wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego złożonym na etapie postępowania sądowego, podczas gdy pokrzywdzony wyraźnie wskazywał, że składa wyjaśnienia przed Sądem na spokojnie i bez dodatkowej presji, którą wywierała na niego policja w postępowaniu przygotowawczym, co mogło mieć wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu wypełniającego dyspozycję art. 158 § 1 k.k..</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut trzeci (3) apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego J. Ł. nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd rejonowy dokonał oceny zeznań</p>			

pokrzywdzonego K. C. i wskazał, że odnośnie utraconych rzeczy i okoliczności ich utracenia, to najbardziej wiarygodne były wiarygodne jego zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym. Natomiast odnośnie przebiegu zaistniałego zdarzenia w kontekście czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1a zaskarżonego wyroku (art. 158 § 1 kk), to do oceny stopnia społecznej szkodliwości tego czynu najbardziej obiektywnym dowodem ujawnionym przez sąd I instancji jest nagranie z monitoringu, na którym zarejestrowano przebieg całego zdarzenia. Bezsporne jest, że to oskarżony J. Ł. „zaatakował” pokrzywdzonego i zaczął go bić i kopać gdy K. C. leżał na ziemi. Dopiero po pewnym czasie dołączył do niego jego brat M. Ł. i sposób brutalny dalej bili leżącego na ziemi pokrzywdzonego.

Niezależnie od zeznań pokrzywdzonego złożonych na rozprawie, które w konfrontacji z dołączonym do akt nagraniem odnośnie przebiegu tego zdarzenia nie zasługują na wiarę, podnieść należy, że pokrzywdzony próbował wykazać, że sam sprowokował to zdarzenie i przeproszał oskarżonego M. Ł. w zasadzie za to, że oskarżeni go pobili. Przebieg zaistniałego zdarzenia na nagraniu z monitoringu jednoznacznie wskazuje, że biorąc pod uwagę przesłanki z art. 115 § 2 kk decydujące o ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, w realiach przedmiotowej sprawy stopień ten w przypadku czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1a zaskarżonego wyroku jest znaczny, a wymierzoną za ten czyn karę należy traktować jako wręcz łagodną. Bezsporne jest w sprawie, że to J. Ł. jako pierwszy zaatakował pokrzywdzonego, a

<p>w pewnym momencie skakał z murku na leżącego na ziemi K. C. i kopał leżącego pokrzywdzonego w okolicach głowy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O wymierzenie niżej kary za czyn z art. 158 § 1 kk przypisany oskarżonemu J. Ł. w punkcie 1a zaskarżonego wyroku kary w niższym wymiarze – 1 roku pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zdaniem sądu okręgowego kara wymierzona oskarżonemu J. Ł. za przypisany mu czyn z punktu 1a zaskarżonego wyroku nie powinna być złagodzona. Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary orzeczona kara 2 lat pozbawienia wolności nie może być traktowana jako rażąco niewspółmiernie surowa.</p>		

3.4.	<p>Zarzut czwarty (4) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. dotyczył <u>błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia</u>, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, że oskarżony J. Ł., działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym M. Ł., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dowodu osobistego i dwóch kart bankomatowych banku (...), a zatem działał w zamiarze bezpośrednim, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego uznanych przez Sąd w tej części za wiarygodne wynika, że celem jego działania nic było dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia dowodu osobistego i kart bankomatowych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut czwarty zawarty w apelacji			

obrońcy
oskarżonego J. Ł.
zasługuje na
uwzględnienie.
Zdaniem sądu
okręgowego w tym
składzie najbardziej
obiektywnym
dowodem z
przebiegu
zaistniałego
zdarzenia jest
zabezpieczone
nagranie z
monitoringu
znajdujące się na
płytcie DVD
dołączonej do akt
sprawy, na którym
jest zarejestrowany
przebieg całego
zdarzenia z udziałem
oskarżonych i
pokrzywdzonego
oraz osób, z którymi
był K. C., gdy jako
pierwszy „zaczepił”
go oskarżony J.
Ł.. Ponieść należy,
że z nagrania
zarejestrowanego
przez kamerę
monitoringu z
przebiegu
zaistniałego
zdarzenia wynika, iż
kurtka, którą miał na
sobie pokrzywdzony
została
przypadkowo mu
zdjęta podczas bicia
go przez
oskarżonych, gdy
leżał na ziemi i
był ciągnięty za
kurtkę. Następnie K.
C. wstał i zaczął
uciekać, a za nim
pobiegł J. Ł.. W
tym czasie to M.

Ł. podniósł leżącą na ziemi kurtkę pokrzywdzonego (bez porozumienia z bratem) i odszedł z nią. J. Ł. nie dogonił pokrzywdzonego i wrócił się idąc w stronę brata, ale nie zatrzymał się przy nim, nie rozmawiał z M. Ł. i poszedł dalej. Na nagraniu wyraźnie widać jak M. Ł. stoi sam i przeszukuje zawartość kurtki K. C.. Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie oskarżony J. Ł. nie obejmował swoim zamiarem kradzieży kurtki pokrzywdzonego i jej zawartości, stąd należało go uniewinnić od ww. czynów.

Wniosek

O wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu J. Ł. czynów wypełniających dyspozycję art. 119 § 1 kw oraz art. 278 § 1 kk i § 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo

zasadny albo niezasadny.			
<p>Wniosek obrońcy oskarżonego J. Ł. jest w istocie wnioskiem o uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów w punktach 1b i 1c zaskarżonego wyroku. Skoro zarzut czwarty podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. okazał się zasadny, to sąd okręgowy uniewinnił oskarżonego J. Ł. od popełnienia ww. czynów.</p>			
3.5.	<p>Zarzut piąty (5) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. dotyczył <u>błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych</u> za podstawę <u>orzeczenia</u>, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, że oskarżony J. Ł., działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym M. Ł., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia należącej do pokrzywdzonego kurtki i znajdującego się w niej portfela, a zatem działał w</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>zamiarze bezpośrednim, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego uznanych przez Sąd w tej części za wiarygodne wynika, że nie działał on w celu dokonania zaboru w celu przywłaszczenia kurtki i portfela.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.5 uzasadnienia.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu J. Ł. czynów wypełniających dyspozycję art. 119 § 1 kw oraz art. 278 § 1 kk i § 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

<p>Wniosek obrońcy oskarżonego J. Ł. jest w istocie wnioskiem o uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów w punktach 1b i 1c zaskarżonego wyroku. Skoro zarzut piąty podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. okazał się zasadny, to sąd okręgowy uniewinnił oskarżonego J. Ł. od popełnienia ww. czynów.</p>			
<p>3.6.</p>	<p>Zarzut szósty (6) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. dotyczył <u>błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia</u>, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, że oskarżony J. Ł. działał w zamiarze bezpośrednim dokonania zaboru w celu przywłaszczenia, podczas gdy, sąd prawidłowo ustalił, iż to oskarżony M. Ł. podniósł z ziemi kurtkę pokrzywdzonego i oddalił się z</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>miejsca zdarzenia. Jednocześnie zaś oskarżony J. Ł. w realiach zdarzenia nie mógł wiedzieć, że w kurtce znajdował się portfel z pieniędzmi, dowodem osobistym i kartami bankomatowymi, a zatem można byłoby mówić o zamiarze ewentualnym.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut szósty zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. zasługuje na uwzględnienie. Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie najbardziej obiektywnym dowodem z przebiegu zaistniałego zdarzenia jest zabezpieczone nagranie z monitoringu znajdujące się na płycie DVD dołączonej do akt sprawy, na którym jest zarejestrowany przebieg całego zdarzenia z udziałem oskarżonych i pokrzywdzonego oraz osób, z którymi był K. C., gdy jako</p>			

pierwszym zaatakował" go oskarżony J. Ł.. Ponieść należy, że z nagrania zarejestrowanego przez kamerę monitoringu z przebiegu zaistniałego zdarzenia wynika, iż kurtka, którą miał na sobie pokrzywdzony została przypadkowo mu zdjęta podczas bicia go przez oskarżonych, gdy leżał na ziemi i był ciągnięty za kurtkę. Następnie K. C. wstał i zaczął uciekać, a za nim pobił J. Ł.. W tym czasie to M. Ł. podniósł leżącą na ziemi kurtkę pokrzywdzonego (bez porozumienia z bratem) i odszedł z nią. J. Ł. nie dogonił pokrzywdzonego i wrócił się idąc w stronę brata, ale nie zatrzymał się przy nim, nie rozmawiał z M. Ł. i poszedł dalej. Na nagraniu wyraźnie widać jak M. Ł. stoi sam i przeszukuje zawartość kurtki K. C.. Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie oskarżony J. Ł. nie obejmował swoim zamiarem kradzieży kurtki pokrzywdzonego i jej zawartości, stąd należało go

uniewinnić od ww. czynów.			
Wniosek			
O wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu J. Ł. czynów wypełniających dyspozycje art. 119 § 1 kw oraz art. 278 § 1 kki § 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek obrońcy oskarżonego J. Ł. jest w istocie wnioskiem o uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów w punktach 1b i 1c zaskarżonego wyroku. Skoro zarzut szósty podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. okazał się zasadny, to sąd okręgowy uniewinnił oskarżonego J. Ł. od popełnienia ww. czynów.			
3.7.	Zarzut siódmy (7) apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł.	# zasadny # częściowo zasadny	

	<p>obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 18 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy oskarżony J. Ł. nie utożsamia się z działaniem oskarżonego M. Ł., co łącznie skutkowało niezasadnym skazaniem oskarżonego obok czynu z art. 158 § 1 k.k., do popełnienia, którego się przyznał, za czyn wypełniający dyspozycję art. 119 § 1 k.w. oraz za czyn wypełniający dyspozycję art. 278 § 1 i § 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	# niezasadny	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut siódmy zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. zasługuje na uwzględnienie. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.6 uzasadnienia.</p>			
<p>Wniosek</p>			

<p>O wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu J. Ł. czynów wypełniających dyspozycje art. 119 § 1 kw oraz art. 278 § 1 kk i § 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek obrońcy oskarżonego J. Ł. jest w istocie wnioskiem o uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów w punktach 1b i 1c zaskarżonego wyroku. Skoro zarzut szósty podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego J. Ł. okazał się zasadny, to sąd okręgowy uniewinnił oskarżonego J. Ł. od popełnienia ww. czynów.</p>			
<p>3.8</p>	<p>Zarzut pierwszy (1) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego M. Ł. dotyczył obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

treść wyroku, a mianowicie art. 5 § 2 kpk poprzez nierozstrzygnięcie na korzyść oskarżonego, niedających się usunąć wątpliwości, a konkretnie sprzeczności w zeznaniach świadków dotyczących tego, czy M. Ł. dokonał zaboru rzeczy należących do pokrzywdzonego, art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów, bez uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej oraz przez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej, oceny: zeznań pokrzywdzonego K. C. i nie danie wiary jego wyjaśnieniom, że wszystkie zagubione w wyniku pobicia rzeczy odzyskał, pomimo, że wynika to z zeznań samego pokrzywdzonego oraz innych świadków złożonych na rozprawie i

	<p>wyjaśnień oskarżonych M. Ł. i J. Ł., z których wynika, że nie zabrali oni żadnych rzeczy pokrzywdzonemu i zeznania te są w tym zakresie zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut pierwszy zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego M. Ł. nie zasługuje na uwzględnienie. Aby skutecznie podnosić zarzut naruszenia wynikającej z art. 7 kpk zasady swobodnej oceny dowodów należy wykazać, że ustalenia sądu meriti oraz ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie istotnego materiału dowodowego z punktu widzenia postawionego oskarżonemu zarzutu nie została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany</p>			

obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 kpk), a nadto nie była wynikiem rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk) oraz uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 kpk) - zobacz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 r., OSNKW 1991 r., nr 7-9, poz. 41 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r., Prok i Pr. 1999 r., nr 2 poz.6). Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia. Podnieść należy, że niewiarygodne są zeznania pokrzywdzonego w części, której twierdził, iż powierzył pieniądze w kwocie co najmniej 300 złotych przed zaistniałym zdarzeniem J. S., który o tak ważnym fakcie nawet nie wspomniał w

złożonych zeznaniach w postępowaniu przygotowawczym oraz przed sądem I instancji. Ponadto podczas przesłuchania w dniu 10 sierpnia 2022 roku w charakterze świadka przez prokuratora pokrzywdzony potwierdził, że pieniędzy nie odzyskał. Odzyskanie natomiast przez pokrzywdzonego portfela z dokumentami świadczy tylko o tym, że oskarżony M. Ł. wyrzucił go, podobnie jak kurtkę K. C.. Nie zmienia to faktu, że nie oddał kurtki z portfelem i znajdującymi się w nim dokumentami K. C.. Zdaniem sądu okręgowego właśnie te rzeczy, które miał oddać K. C. mężczyzna, który się z nim skontaktował za pomocą Internetu były w kurtce K. C. przed jej kradzieżą i o takich rzeczach jak dokumenty i pieniądze pokrzywdzony dobrze wiedział, gdzie się znajdują.

Wniosek

<p>O uniewinnienie oskarżonego M. Ł. od przypisanych mu czynów w punktach 1b i 1c zaskarżonego wyroku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro zarzut podnoszony w punkcie pierwszym apelacji obrońcy oskarżonego M. Ł. nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonego.</p>			
<p>3.9</p>	<p>Zarzut drugi (2) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego M. Ł. dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku: poprzez ustalenie, że M. Ł. dokonał pobicia K. C. wspólnie i w porozumieniu z J. Ł., z pominięciem faktu, że rola M. Ł. w zdarzeniu była uboczna i co</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>najmniej o rząd wielkości mniejsza, gdyż dołączył on do pobicia w jego końcowej fazie i nie zadał poważnych obrażeń oskarżonemu co jest istotną okolicznością mającą wpływ na realny wymiar kary grożącej oskarżonemu, a także poprzez błędne ustalenie, że M. Ł. dokonał zaboru rzeczy należących do pokrzywdzonego, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że nie zrobił on tego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut zawarty w punkcie drugim apelacji obrońcy oskarżonego M. Ł. nie zasługuje na uwzględnienie. Faktem jest, że oskarżony J. Ł. jako pierwszy zaatakował K. C. i zadawał mu ciosy w sposób ustalony przez sąd I instancji na podstawie zabezpieczonego nagrania z monitoringu miejskiego.</p>			

Prawidłowe są ustalenia sądu I instancji, iż dołączył do niego oskarżony M. Ł. i razem wspólnie i w porozumieniu bili pokrzywdzonego w sposób opisany w ustalonym stanie faktycznym przez sąd meriti. W tym momencie zagrożenie dla życia i zdrowia pokrzywdzonego było większe, gdyż otrzymywał uderzenia od obu oskarżonych praktycznie po całym ciele i to w sytuacji, gdy leżał na ziemi. Nie jest trafny zarzut obrońcy oskarżonego, że rola oskarżonego M. Ł. w tym zdarzeniu była uboczna, gdyż od momentu, gdy dołączył do swojego brata, to razem w sposób bardzo brutalny bili pokrzywdzonego, który leżał na ziemi i był przez nich kopany. Tylko przypadkowi pokrzywdzony zawdzięcza, że nie odniósł bardziej poważnych obrażeń ciała, gdyż już samo kopanie po całym ciele i bicie pięściami w okolice głowy narażało K. C. na bezpośrednie

<p>niebezpieczeństwo spowodowania skutków określonych co najmniej w art. 157 § 1 kk. Odnośnie dokonania kradzieży kurtki wraz z jej zawartością w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 300 złotych, portfela z dwoma kartami bankomatowymi i dowodu osobistego na szkodę pokrzywdzonego, to aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. Ł. od przypisanych mu czynów w punktach 1b i 1c oraz o wymierzenie oskarżonemu za czyn z punktu 1a kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro podnoszony w punkcie drugim</p>		

i zarzut obrońcy oskarżonego M. Ł. nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonego. Podnieść należy, że zarzut rażąco niewspółmiernie surowej kary za czyn przypisany w punkcie 1a oskarżonemu M. Ł. nie jest zasadny, gdyż brał on czynny udział w pobiciu K. C. w sposób bardzo brutalny od momentu, gdy przystąpił do działania wspólnie i w porozumieniu ze swoim bratem. Za czyn ten odpowiada ponadto w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, stąd orzeczona kara jest adekwatna do jego zawinienia.

3.10	Zarzut trzeci (3) zawarty w apelacji obrońcy skarżonego M. Ł. dotyczył rażącej niewspółmierności kary oraz orzeczonych środków karnych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny	
<p>Zarzut zawarty w punkcie trzecim apelacji obrońcy oskarżonego M. Ł. nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd okręgowy podziela stanowisko zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie, że zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen zasługuje na uwzględnienie wówczas gdy pomiędzy karą orzeczoną przez sąd I instancji a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowo zastosowanych dyrektyw wymiaru kary, istnieje wyraźna, istotna, „bijąca wręcz po oczach” różnica. Oznacza to, że zarzut określony w art. 438 pkt 4 kpk zasługuje na uwzględnienie wówczas gdy spełnione są łącznie dwa warunki. Pierwszy z nich to wskazana wyżej, wyraźna, istotna różnica pomiędzy karą orzeczoną a karą jaką należałoby orzec w instancji</p>	

odwoławczej, a drugi to stwierdzenie naruszenia przez sąd meriti dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 kk, co może nastąpić poprzez pominięcie określonych okoliczności o charakterze obciążającym lub łagodzącym lub też nie nadanie tym okolicznościom właściwego znaczenia przy określaniu rodzaju i wymiaru kary wobec osoby oskarżonej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21.09.2021 r., II AKA 252/20). Orzeczone oskarżonemu kary jednostkowe pozbawienia wolności za przypisane mu czyny z punktów 1a (2 lat pozbawienia wolności) i 1c (3 miesięcy pozbawienia wolności) zaskarżonego wyroku oraz kara łączna w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności nie mogą być postrzegane jako kary rażąco i niewspółmiernie surowe zważywszy, że oskarżony za ww. czyny odpowiadał w warunkach

recydywy z ar. 64 § 1 kk. Także wymierzona kara grzywny w kwocie 500 złotych za przypisane w punkcie 1b M. Ł. wykroczenie z art 119§ 1 kk nie jest rażąco niewspółmiernie surowa. Biorąc pod uwagę sposób działania oskarżonych , którzy bili rękoma i kopali leżącego na ziemi K. C., zdaniem sądu okręgowego orzeczone w punkcie 6 zaskarżonego wyroku od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego solidarne częściowe zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 2000 złotych w związku ze skazaniem za czyn z punktu 1a jest zasadne.

Wniosek

O wymierzenie oskarżonemu M. Ł. za czyn z punktu 1a kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo

zasadny albo niezasadny.	
<p>Skoro podnoszony w punkcie trzecim zarzut obrońcy oskarżonego M. Ł. nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonego.</p> <p>Podnieść należy, że zarzut rażąco niewspółmiernie surowej kary za czyn przypisany w punkcie 1a oskarżonemu M. Ł. nie jest zasadny, gdyż brał on czynny udział w pobiciu K. C. w sposób bardzo brutalny od momentu, gdy przystąpił do działania wspólnie i w porozumieniu ze swoim bratem. Za czyn ten odpowiada ponadto w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, stąd orzeczona kara jest adekwatna do jego zawinienia.</p>	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	

4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
<p>Sąd okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy w stosunku do oskarżonego M. Ł. uznając, że apelacja wniesiona przez jego obrońcę nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Sąd okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do J. Ł. odnośnie przypisanego mu czynu w punkcie 1a i rozstrzygnięć z tym związanych.</p>		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Skoro zarzuty podnoszone w		

apelacji obrońcy oskarżonego M. Ł. nie zasługiwały na uwzględnienie, a także brak było podstaw do zmiany lub uchylenia wyroku sądu I instancji z urzędu, należało wyrok sądu I instancji w stosunku do ww. oskarżonego utrzymać w mocy. Jednocześnie sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. Ł. i uniewinnił go od popełnienia czynów przypisanych mu w punktach 1 b i 1c, gdyż zarzuty zawarte w apelacji jego obrońcy odnośnie obu ww. czynów zasługiwały na uwzględnienie. Ponieważ zarzut podniesiony w apelacji obrońcy ww. oskarżonego dotyczący rażąco niewspółmiernie wysokiej kary pozbawienia wolności orzeczonej oskarżonemu J. Ł. za czyn z art. 158 § 1 kk przypisany w punkcie 1a zaskarżonego wyroku nie zasługiwał na uwzględnienie, to w tej części sąd okręgowy utrzymał w mocy wyrok sądu I

instancji w stosunku do oskarżonego J. Ł..		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchylił rozstrzygnięcie z punktu 2 o karze łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w stosunku do oskarżonego J. Ł., - uniewinnił oskarżonego J. Ł. od popełnienia czynów przypisanych w punktach 1b i 1c, - wyeliminował ustalenie, że oskarżony M. Ł. przy popełnieniu czynów przypisanych w punktach 1b i 1c działał wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym J. Ł., - uzupełnił podstawę prawną skazania o art. 4 § 1 kk; - w stosunku do oskarżonego J. Ł. odnośnie czynu przypisanego w punkcie 1 a, 		

- w stosunku do oskarżonego M. Ł. odnośnie czynów przypisanych w punktach 1a i 1 c,

- przyjął, iż rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 dotyczy zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonemu J. Ł. na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności w punkcie 1a,

- przyjął, że orzeczone zadośćuczynienie w punkcie 6 dotyczy czynu przypisanego oskarżonym J. Ł. i M. Ł. w punkcie 1a.

Zwięźle o powodach zmiany

Sąd okręgowy uznał apelację obrońcy oskarżonego J. Ł. za zasługującą na uwzględnienie w części dotyczącej zakwestionowania udziału ww. oskarżonego w popełnieniu przypisanych mu czynów w punkcie 1b (z art. 119 § 1 kw) i 1c (z art. 278 § 1 i 5 w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2) zaskarżonego

wyroku i dlatego uniewinnił oskarżonego J. Ł. od popełnienia ww. przypisanych mu czynów. W związku z powyższym zasadne było uchylene rozstrzygnięcia o karze łącznej pozbawienia wolności wymierzonej przez sąd I instancji Jarosławowi Łaskiemu w punkcie 2 zaskarżonego wyroku. Sąd okręgowy wyeliminował ustalenie, że oskarżony M. Ł. przy popełnieniu czynów przypisanych mu w punktach 1b i 1c (od których popełnienia został uniewinniony J. Ł.) działał wspólnie i we porozumieniu z oskarżonym J. Ł..

Sąd okręgowy uzupełnił podstawę prawną skazania o art. 4 § 1 kk w stosunku do oskarżonego J. Ł. odnośnie czynu przypisanego w punkcie 1a oraz w stosunku do oskarżonego M. Ł. odnośnie czynów przypisanych w punktach 1a i 1c. Podnieść należy, że w aktualnie obowiązującym stanie prawnym (od

01.10.2023 r.) przy skazaniu za czyn z art. 158 § 1 kk sąd jest zobligowany orzec na podstawie art. 43a § 1 kk świadczenie pieniężne na rzecz pokrzywdzonego.

Także bardziej rygorystyczne są przepisy dotyczące wymiaru kary przy przestępstwach popełnionych w warunkach recydywy z art. 64 §1kk.

Sąd okręgowy przyjął, że rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 dotyczy zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonemu J. Ł. na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności w punkcie 1a.

Sąd okręgowy przyjął, że zadośćuczynienie orzeczone w punkcie 6 dotyczy czynu przypisanego oskarżonemu J. Ł. i M. Ł. w punkcie 1a, gdyż z treści zaskarżonego wyroku nie wynikało w związku, z którym czynem popełnionym przez

oskarżonych zostało orzeczone.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 3 wyroku sądu okręgowego.	Sąd okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. J. kwotę 1239,84 złotych z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym. Wysokość zasądzonej kwoty wynika z § 4 ust 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 i §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z	

	<p>dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U z 2019 r. poz. 18) mając na uwadze treść wyroku TK z 23 kwietnia 2020 r (SK 66/19) i stosując przepis § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.).</p>	
<p>Punkt 4 wyroku sądu okręgowego</p>	<p>O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 633 kpk. Oskarżony J. Ł. ponosi koszty procesu za postępowanie odwoławcze, gdyż apelacja wniesiona przez jego obrońcę nie została uwzględniona odnośnie przypisanego mu czynu z punktu 1a co do wysokości orzeczonej kary pozbawienia wolności. Na podstawie art. 10 ust 1 w zw. z art. 2 ust.1 pkt 4 ustawy</p>	

	<p>z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U z 1983 r. po. 223 z późn. zm) sąd zasądził od oskarżonego J. Ł. na rzecz Skarbu Państwa 300 złotych opłaty za obie instancje oraz kwotę 1249,84 złotych z tytułu zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze. Na ww. kwotę składa się kwota 1239,84 złotych z tytułu zwrotu kosztów obrońcy z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwota 10 złotych z tytułu połowy zryczałtowanych wydatków związanych z doręczeniem wezwań w postępowaniu odwoławczym.</p>	
<p>Punkt 5 wyroku sądu okręgowego</p>	<p>O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze sąd okręgowy orzekł na podstawie art 633 kpk. Oskarżony M. Ł. ponosi koszty procesu za postępowanie odwoławcze, gdyż apelacja wniesiona przez jego obrońcę nie została uwzględniona.. Na podstawie art. 8 w</p>	

	zw. z art. 2 ust.1 pkt 5 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U z 1983 r. po. 223 z późn. zm) sąd zasądził od oskarżonego M. Ł. na rzecz Skarbu Państwa 450 złotych opłaty za drugą instancję (400 zł od kary powyżej 2 lat pozbawienia wolności i 50 złotych stanowiących wysokość 10% od wymierzonej kary grzywny za czyn z punktu 1b) oraz kwotę 10 złotych z tytułu połowy zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze.		
	7. PODPIS		
1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego J. Ł.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie zawarte w punktach 1b i 1c zaskarżonego wyroku odnośnie popełnienia przypisanych oskarżonemu J. Ł.		

	w ww. punktach czynów oraz obrońca wniósł o wymierzenie za czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 1a zaskarżonego wyroku (art. 158 § 1 kk) kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		

#	brak zarzutów			
0.1.1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
1.12. Granice zaskarżenia				
Kolejny numer załącznika	2			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. Ł.			
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie zawarte w punktach 1b i 1c zaskarżonego wyroku odnośnie popełnienia przypisanych oskarżonemu M. Ł. w ww. punktach czynów oraz rozstrzygnięcie dotyczące wymiaru kary za czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 1a zaskarżonego wyroku (art. 158 § 1 kk).			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia				
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości			
# w części	#	co do winy		

#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach		

	faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana